A TANÁCS (EU) 2019/864 HATÁROZATA

(2019. május 14.)

az Észak-atlanti Lazacvédelmi Szervezetben (NASCO) az Európai Unió által képviselendő álláspontról és a NASCO-ban az Unió nevében képviselendő álláspontról szóló, 2014. május 26-i határozat hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikkére, összefüggésben annak 218. cikke (9) bekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

(1) Az Unió a 82/886/EK tanácsi határozat ([1]) útján megkötötte az Atlanti-óceán északi körzetében élő lazac védelméről szóló egyezményt ([2]) (a továbbiakban: a NASCO-egyezmény), amely létrehozta az Észak-atlanti Lazacvédelmi Szervezetet (a továbbiakban: a NASCO).

(2) A három bizottság (az Észak-amerikai Bizottság, az Északkelet-atlanti Bizottság és a Nyugat-grönlandi Bizottság) által támogatott NASCO-tanács a NASCO-egyezmény által az atlanti-óceáni lazacállamányok nemzetközi együttműködés révén történő védelme, helyreállítása, megerősítése és észszerű kezelése céljából létrehozott szervezet. A NASCO-tanács állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedéseket fogad el az illetékessége alá tartozó halászati erőforrások kezelése céljából. Ezen intézkedések kötelezővé válhatnak az Unióra nézve.

(3) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([3]) előírja, hogy az Uniónak biztosítania kell, hogy a halászati és az akvakultúra-tevékenységek környezeti szempontból hosszú távon fenntarthatóak legyenek, végzésük összhangban legyen a gazdasági, a társadalmi és a foglalkoztatási előnyök elérésére irányuló célkitűzésekkel, valamint hogy hozzájáruljanak az élelmiszerellátás biztosításához. Az említett rendelet ezenkívül előírja, hogy az Uniónak elővigyázatossági megközelítést kell alkalmaznia a halászati gazdálkodás vonatkozásában, annak biztosítására törekedve, hogy a tengerek biológiai erőforrásainak kiaknázása helyreállítsa és olyan szinten tartsa a halászott fajok állományát, amely meghaladja a maximális fenntartható hozamot előállítani képes szintet. Az említett rendelet előírja továbbá, hogy az Uniónak a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményeken alapuló állománygazdálkodási és -védelmi intézkedéseket kell hoznia, támogatnia kell a tudományos ismeretek és szakvélemények fejlesztését, valamint fokozatosan fel kell számolnia a visszadobás gyakorlatát, és elő kell mozdítania az olyan halászati módszerek alkalmazását, amelyek hozzájárulnak a szelektívebb halászathoz és a nem szándékos fogások amennyire lehetséges elkerüléséhez és csökkentéséhez, valamint a tengeri ökoszisztémára és a halászati erőforrásokra csekély hatást gyakorló halászathoz. Emellett az 1380/2013/EU rendelet kifejezetten előírja, hogy az Uniónak külső halászati politikáját az említett célkitűzésekkel és elvekkel összhangban kell folytatnia.

(4) Amint azt az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és az Európai Bizottságnak a „Nemzetközi óceánpolitikai irányítás: az óceánjaink jövőjét biztosító menetrend” című közös közleménye és a hozzá kapcsolódó tanácsi következtetések is leszögezik, a regionális halászati gazdálkodási szervezetek hatékonyságának támogatása és fokozása, valamint – adott esetben – azok irányításának javítása az e fórumok munkájában való uniós szerepvállalás központi elemét képezi.

(5) „A műanyagok körforgásos gazdaságban betöltött szerepével kapcsolatos európai stratégia” című, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett bizottsági közlemény konkrét intézkedéseket említ a műanyagok és a tengerszennyezés csökkentésére, valamint a tengeren elveszített vagy szándékosan hátrahagyott halászeszközök számának mérséklésére.

([1]) A Tanács 82/886/EK határozata (1982. december 13.) az Atlanti-óceán északi körzetében élő lazac védelméről szóló egyezmény megkötéséről (HL L 378., 1982.12.31., 24. o.).
([2]) HL L 378., 1982.12.31., 25. o.
([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

(6) Helyénvaló meghatározni a NASCO-tanács ülésein az Unió által képviselendő álláspontot, mivel a NASCO állományvédelmi és végrehajtási intézkedései kötelezőek lesznek az Unióra nézve és meghatározó módon befolyásolhatják majd az uniós jog, nevezetesen az 1005/2008/EK ([4]) és az 1224/2009/EK ([5]) tanácsi rendelet, valamint az (EU) 2017/2403 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([6]) tartalmát.

(7) A a NASCO-tanács ülésein az Unió által képviselendő álláspontot jelenleg a NASCO-ban az Unió nevében képviselendő álláspontról szóló, 2014. május 26-i tanácsi határozat állapítja meg. Helyénvaló az említett határozatot hatályon kívül helyezni és egy új, a 2019–2023-as időszakra vonatkozó határozattal felváltani.

(8) Tekintettel a NASCO-egyezmény hatálya alá tartozó területen található halászati erőforrások folyamatosan változó természetére, valamint arra, hogy ennek következtében az uniós álláspontnak figyelembe kell vennie az új fejleményeket – ideértve a NASCO ülései előtt vagy alatt előterjesztett új tudományos és egyéb releváns információkat –, az uniós intézmények közötti jóhiszemű együttműködésnek az Európai Unióról szóló szerződés 13. cikke (2) bekezdésében meghatározott elvével összhangban a 2019–2023-as időszakra vonatkozóan meg kell állapítani az Unió álláspontjának évenkénti meghatározását szolgáló eljárásokat,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Észak-atlanti Lazacvédelmi Szervezet (NASCO) tanácsának ülésein az Unió által képviselendő álláspontot az I. melléklet tartalmazza.

2. cikk

A NASCO-tanács ülésein képviselendő uniós álláspont évenkénti meghatározását a II. melléklettel összhangban kell elvégezni.

3. cikk

Az I. mellékletben foglalt uniós álláspontot a Tanács legkésőbb a NASCO-tanács 2024-es éves üléséig értékeli és – adott esetben – a Bizottság javaslata alapján felülvizsgálja.

4. cikk

Az Észak-atlanti Lazacvédelmi Szervezetben (NASCO) az Európai Unió nevében képviselendő álláspontról szóló, 2014. május 26-i tanácsi határozat hatályát veszti.

([4]) A Tanács 1005/2008/EK rendelete (2008. szeptember 29.) a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról, továbbá a 2847/93/EGK, az 1936/2001/EK és a 601/2004/EK rendelet módosításáról és az 1093/94/EK és az 1447/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 286., 2008.10.29., 1. o.).

([5]) A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító uniós ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

([6]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2403 rendelete (2017. december 12.) a külső vizeken halászó flották fenntartható kezeléséről, valamint az 1006/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2017.12.28., 81. o.).

5. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2019. május 14-én.

a Tanács részéről
az elnök
P. DAEA

I. MELLÉKLET

Az Észak-atlanti Lazacvédelmi Szervezetben (NASCO) az Unió által képviselendő álláspont

1. ALAPELVEK

A NASCO keretében az Unió:

a) azoknak a célkitűzéseknek és elveknek megfelelően jár el, amelyeket az Unió a közös halászati politika keretében követ, elsősorban az 1380/2013/EU rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében említett elővigyázatossági megközelítés és az ott meghatározott, a maximális fenntartható hozamhoz kapcsolódó célkitűzések útján, a következők érdekében: a halászati gazdálkodás vonatkozásában az ökoszisztéma-alapú megközelítés alkalmazásának és a halászati tevékenységek környezeti hatásai mérséklésének előmozdítása, a nem szándékos fogások lehető legnagyobb mértékű elkerülése és csökkentése, a visszadobás gyakorlatának fokozatos felszámolása, a halászati tevékenységek által a tengeri ökoszisztémákra és azok élőhelyeire gyakorolt hatások minimalizálása, valamint – a gazdaságilag életképes és versenyképes uniós halászat támogatása révén – a halászati tevékenységből élők megfelelő életszínvonalának biztosítása és a fogyasztók érdekeinek figyelembevétele;

b) gondoskodik arról, hogy a NASCO által elfogadott intézkedések összhangban legyenek a NASCO-egyezmény célkitűzéseivel;

c) gondoskodik arról, hogy a NASCO által elfogadott intézkedések összhangban legyenek a nemzetközi joggal, különösen az ENSZ Tengerjogi Egyezményével és annak 66. cikkével, a nemzetközi védelmi és gazdálkodási intézkedések nyílt tengeri halászhajók általi betartásának előmozdításáról szóló megállapodással, valamint a kikötő szerinti államok intézkedéseiről szóló 2009. évi FAO-megállapodással;

d) olyan álláspontokat képvisel, amelyek összhangban állnak más regionális halászati gazdálkodási szervezetek adott területen már bevált gyakorlataival;

e) következetességre és szinergiára törekszik a harmadik országokkal fenntartott kétoldalú halászati kapcsolatok keretében követett politikájával, és biztosítja az összhangot az egyéb uniós politikákkal, elsősorban a külkapcsolatok, a foglalkoztatás, a környezetvédelem, a kereskedelem, a fejlesztés, a kutatás és az innováció területén;

f) gondoskodik arról, hogy eleget tegyen nemzetközi kötelezettségvállalásainak;

g) a közös halászati politika külpolitikai vetületéről szóló bizottsági közleményről szóló, 2012. március 19-i tanácsi következtetésekkel ([1]) összhangban végzi tevékenységét;

h) arra törekszik, hogy egyenlő versenyfeltételeket teremtsen az uniós flotta számára az egyezmény hatálya alá tartozó területen, az uniós jog szerint alkalmazandóakkal megegyező elvek és normák alapján, valamint törekszik ezen elvek és normák egységes végrehajtásának az előmozdítására;

i) az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és az Európai Bizottságnak a „*Nemzetközi óceánpolitikai irányítás: az óceánjaink jövőjét biztosító menetrend*” című közös közleményéről ([2]) szóló tanácsi következtetésekkel ([3]) összhangban jár el, továbbá előmozdítja a NASCO hatékonyságának támogatását és fokozását, valamint – adott esetben – a NASCO irányításának és teljesítőképességének javítását szolgáló intézkedéseket (pl. a tudományosság, a szabályszerűség, az átláthatóság és a döntéshozatal tekintetében), ily módon hozzájárulva az óceánok minden szempontból fenntartható kezeléséhez;

j) elősegíti a regionális halászati gazdálkodási szervezetek és a regionális tengeri egyezmények közötti koordinációt, valamint adott esetben ezeknek – megbízatásuk keretein belül – a globális szervezetekkel folytatott együttműködését, valamint előmozdítja a koordinációt különösen az OSPAR-ral, amelynek az Unió szintén szerződő fele;

k) a tonhallal foglalkozó regionális halászati gazdálkodási szervezetek ún. kóbei folyamatához hasonló együttműködési mechanizmusokat mozdít elő a tonhaltól eltérő fajokkal foglalkozó regionális halászati gazdálkodási szervezetek között.

([1]) 7087/12 REV 1 ADD 1 COR 1.
([2]) JOIN(2016) 49 final, 2016.11.10.
([3]) 7348/1/17 REV 1, 2017.3.24.

2. IRÁNYVONALAK

Az Unió – adott esetben – törekszik annak támogatására, hogy a NASCO elfogadja az alábbi intézkedéseket:

a) az egyezmény hatálya alá tartozó terület halászati erőforrásai vonatkozásában a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményeken alapuló állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedések, beleértve a NASCO által szabályozott tengeri élő biológiai erőforrásokra vonatkozó teljes kifogható mennyiségeket és kvótákat vagy erőkifejtést érintő szabályozásokat, amelyek legkésőbb 2020-ra biztosítják vagy fenntartják a maximális fenntartható hozam szerinti kiaknázási arányt. Szükség esetén a túlhalászott állományokra vonatkozóan külön intézkedéseket kell mérlegelni annak érdekében, hogy a halászati erőkifejtés összhangba kerüljön a rendelkezésre álló halászati lehetőségekkel;

b) a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászati tevékenységek megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló intézkedések az egyezmény hatálya alá tartozó területen, többek között a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászati tevékenységet folytató hajók feketelistáinak összeállítása;

c) a halászatra vonatkozó tudományos adatgyűjtést megerősítő, valamint a halászati ágazat és a tudósok közötti jobb együttműködést előmozdító intézkedések;

d) a NASCO-egyezmény hatálya alá tartozó területre vonatkozó nyomonkövetési, ellenőrzési és felügyeleti intézkedések az ellenőrzés hatékonyságának és a NASCO által elfogadott intézkedések betartásának a biztosítása érdekében;

e) a halászati tevékenységek és akvakultúra tengeri biodiverzitásra, valamint tengeri ökoszisztémákra és azok élőhelyeire gyakorolt negatív hatásainak minimalizálását célzó intézkedések, beleértve a tengeri szennyezés csökkentésére és a műanyagok tengerbe ürítésének megakadályozására, illetve a már tengerbe került műanyagok tengeri biodiverzitásra és ökoszisztémákra gyakorolt hatásának csökkentésére irányuló intézkedéseket, a nyílt tengeren folytatott mélytengeri halászat kezelésére vonatkozó nemzetközi FAO-iránymutatásokkal összhangban a NASCO-egyezmény hatálya alá tartozó terület veszélyeztetett tengeri ökoszisztémáinak védelmét szolgáló intézkedéseket, valamint a nem szándékos fogások, köztük különösen a veszélyeztetett tengeri fajok nem szándékos fogásainak lehető legnagyobb mértékű elkerülésére és csökkentésére, valamint a visszadobás gyakorlatának fokozatos felszámolására irányuló intézkedéseket;

f) a hátrahagyott, elveszített vagy más módon az óceánba juttatott halászeszközök hatását csökkentő és az ilyen eszközök azonosítását és begyűjtését megkönnyítő intézkedések;

g) a kizárólag cápauszonyok zsákmányolására irányuló halászat betiltására irányuló intézkedések és a kifogott cápák uszonyostul való kirakodásának előírása;

h) adott esetben közös megközelítések más regionális halászati gazdálkodási szervezetekkel, különösen azokkal, amelyek ugyanabban a térségben folytatnak halászati gazdálkodást;

i) adott esetben és a vonatkozó alapító okmányok által megengedett keretek között a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló egyezményének végrehajtását ösztönző ajánlások;

j) kiegészítő technikai intézkedések a NASCO kisegítő testületei és munkacsoportjai által kibocsátott ajánlások alapján.

II. MELLÉKLET

Az Észak-atlanti Lazacvédelmi Szervezet ülésein képviselendő uniós álláspont évenkénti meghatározása

A NASCO-tanács minden olyan ülése előtt, ahol e szervnek az Unióra nézve esetlegesen kötelező határozatot kell elfogadnia, gondoskodni kell arról, hogy az Unió által képviselendő álláspont az I. mellékletben meghatározott alapelvek és irányvonalak tiszteletben tartása mellett figyelembe vegye a Bizottsághoz eljuttatott legújabb tudományos és egyéb releváns információkat.

Ennek érdekében a Bizottság a NASCO-tanács minden ülése előtt kellő időben eljuttatja a Tanácshoz az említett információk figyelembevételével javasolható uniós álláspont részletes írásos ismertetését, amelynek alapján a Tanács megvitatja, majd elfogadja az Unió által képviselendő álláspont részleteit.

Amennyiben a NASCO-tanács valamely ülése során nem sikerül – akár már a helyszínen – megállapodásra jutni arról, hogy az uniós álláspont új elemeket vegyen figyelembe, akkor a kérdést vissza kell utalni a Tanács vagy előkészítői szervei elé.